

Med Hensyn til Seilbybet, som omhandles i § 5 i Forordningen af 1750, da er det ved en i 1827 afholdt Fogedforretning erfaret, at de 4 sønderste Lænker paa Nøråa, nemlig: Sønder-Laaefalds, Svennings-, Mikkels og Borgestue Lænerne, der deels ligge lidet ned for Ribe By og deels ud for dens nordligste Deel, strække sig, naar de skulle staae i rette Meed, tværs over Seilbybet, men Grundene have siden den Tid udstrakt sig ogsaa over bemeldte Læners Rum, saavel som endvidere over de Nord for samme liggende 2de Lænker, Guldsmed og Nøråafalds, saaledes at de slet ikke kunne sættes og saaledes ikke kunne blive til Hinder for Seiladsen, forsaavidt denne endnu kan finde Sted. Den ansførte Omstændighed kan saaledes rigtignok ikke være til Hinder for, at Bestemmelsen om Seilbybets Brede bliver som hidtil, men Commissionen tør ikke lade uberørt, at det grundede Bånd saavel i Seilbybet, — hvilken Benævnelse det altsaa kun har af Navn, — som i de nævnte Lænkerum, er til stor Hinder ikke blot for Seiladsen, der kun ligger fjern fra vort Emne, men for Seilens i Forordningen af 1750 § 5 tilfagte „frie Gang til andre Lænker og Fiskevande,“ og at det forekommer Commissionen at være Statens Pligt, som kræver Stat af Staderne, og som i sin Tid har solgt dem til Private, ogsaa at fjerne den omhandlede Hindring for et heldigt Fiskeri, ikke blot paa Seiberlaa, men muligt ogsaa paa de øvrige nærliggende Fiskevande, ved at lade Seilbybet opmuddre. En saadan Opvuddring vilde sandsynligviis afværge den forhaandenværende Fare for, at Seilbybet tilgrundes længere imod Nord tilligemed de derværende Seilbundgarnslænker. Endvidere er Commissionen af Lodserne i Ribe gjort opmærksom paa, at Seilbybet paa et Sted langt nordligere, nemlig ved den Bugt, hvor Dybet fra Aalborg deler sig i to Dele, af hvilke den ene fører til Løgstor og den anden til Ribe, har taget sit Løb omtrent 10 à 12 Favne østlig ind i det 1ste eller det Dybet nærmest værende Stede paa den i Stadebogen som den 11te eller Mellænken i Østerland betegnede Lænke, saaledes at Dybet ved dette forandrede Løb faaer den samme Dybde paa dette Sted, som det har baade Nord og Syd for samme, nemlig 9½ à 10

Fod, hvorimod, hvis det var at conservere bemeldte Stede skulde holdes, hvor det var været, nemlig tæt vesten til dette Stades rette Plads, Dybden paa det Punct vilde være 1½ Fod mindre, og har Følgen af Seilbybets paa dette enkelte Sted tagne forandrede Retning selvfølgelig været, at Skibe med et Dybgaaende af over 8 à 8½ Fod ikke have kunnet passere dette Sted, naar Stedet har været besat og saaledes have maatte lægte for at komme til eller fra Ribe Rhed. Det synes nu billigt, at denne betydelige Ulempe for Seiladsen paa et Sted, hvor ellers Intet er til Hinder for samme, søges fjernet enten ved det oprindelige Seilbybs Opvuddring paa dette Punct til samme Dybde som Nord og Syd for samme, hvilket synes rigtigt, eller ved at det omhandlede Stede exproprieres Eieren, som jo endnu kan stee uden stort Offer, da dette Tilfælde heldigviis saalangt imod Nord til Dato er enestaaende. Det kunde iøvrigt maastee siges, at da Seilbybets Forandring er en Naturbegivenhed, saa maatte Eieren vige for Seilbybet: 3: opgives sin Eiendomsret paa samme Maade, som en Eier maa miste sin til Fjorden grændsende Landstrækning, der bortskylles, eller, for at tage et mere nært liggende Exempel, paa samme Maade, som Staderne nærmest Grundden maae opgives, naar de formedelst Båndstandens Formindskelse ikke længere kunne bruges, men disse Tilfælde, hvor Naturbegivenheden har gjort Brugen umulig, adskillige sig dog væsentlig fra det foreliggende Tilfælde, hvor Stedet meget vel, uagtet den indtraadte Naturbegivenhed, kan bruges, men kun af Staten ønskes opgivet til Seiladsens Fordeel.

Gvad angaaer Straffen for at sætte Seilbybet for nær, som er bestemt i Slutningen af § 5 i Forordningen af 1750, da findes denne at kunne bestemmes paa samme Maade, som vi ved § 4 have foreslaaet om ulovligt Sætter i Almindelighed, hvorunder den her omhandlede Forseelse ligesom synes at kunne henføres. Dog kunde Bestemmelsen om, at Eieren af de Seilbybet for nær satte Garn, som beskaffiges af de Seilende, maa lide Stede for Hjæmgæld, bibeholdes, ligesom det og for